

افسانه‌هایی دربارهٔ ماهیت فناوری و مهندسی^۱

برطرف کردن سوء برداشتها با استفاده از فلسفهٔ فناوری و مهندسی

نویسندگان: جرید کروس، هالی ادگرلی، جکلین ایستر و جس ویلکاکس^۲
مترجم: محمدامین اسپروز

ما همان‌طور که باید دانش‌آموزان را به تفکر دربارهٔ ماهیت علم تشویق کنیم، لازم است ماهیت فناوری و مهندسی را نیز به آن‌ها نشان دهیم. در این مقاله، افسانه‌هایی را که دانش‌آموزان دربارهٔ فناوری و مهندسی باور دارند، بررسی و به راهکارهایی اشاره می‌کنیم که برای آشنا کردن دانش‌آموزان با ماهیت فناوری و مهندسی به‌کار برده‌ایم.

معلم‌ان علوم هر روز بیشتر به سمت آموزش‌های فناوری و مهندسی سوق می‌یابند. همان‌طور که برای کسب دانش علمی باید ماهیت علم را درک کرد، یادگیری فناوری و مهندسی نیز باید فلسفه و ماهیت فناوری و مهندسی را شامل شود. تمرکز صرف بر استفادهٔ دانش‌آموز از فناوری، باعث غفلت از دانش می‌شود.

فناوری، همان ساخته‌های دست بشر است.

وقتی از دانش‌آموزان دربارهٔ نمونه‌هایی از ابزارهای فناوری می‌پرسیم، آن‌ها معمولاً می‌گویند: «لپ‌تاپ، تلفن، رایانه، ابزار الکترونیکی و هر چیزی که برق مصرف می‌کند.» در تحقیقی مشخص شده است که حتی دانشجویان کارشناسی ارشد نیز نگاهشان به فناوری محدود به ابزارهایی است که بشر ساخته است، اما ماهیت فناوری و مهندسی، فناوری را به فعالیت‌های انسان، گسترش توانایی‌های او و هر وسیله‌ای که او را به هدف می‌رساند، بسط می‌دهد. این مفهوم گسترده از فناوری، فرایندها، زبان، دموکراسی و زنگ مدارس را در برمی‌گیرد. در کلاس شیمی، معلم هنگام تدریس نظریهٔ اتمی از دانش‌آموزان پرسید: «در آزمایش ورقهٔ طلای رادرفورد^۳، چگونه ذرات آلفا نوعی فناوری هستند؟» این سؤال به دانش‌آموزان یادآوری کرد که در این آزمایش شناخته شده، که ذرات آلفا به سمت ورقهٔ طلا پرتاب می‌شوند، انکسار برخی از این ذرات شاهدهی بر وجود هستهٔ اتم است. دانش‌آموزان پی بردند که ذرات آلفا «ابزاری» است که رادرفورد از آن استفاده کرده است. این رویکرد به دانش‌آموزان در درک این نکته کمک کرد که «مقصود کاربر» فناوری را تعریف می‌کند.

برخی دانش آموزان معتقدند که در صورت وجود وقت و منابع کافی، فناوری می تواند هر مشکلی را حل کند. برخی می گویند: «گوگل می تواند هر سؤالی را پاسخ دهد» یا «هیچ کاری نیست که فناوری نتواند انجام دهد». این برداشت اشتباه ممکن است باعث شود که آن ها برای هر مشکلی به دنبال راه حلی از طریق فناوری باشند

طراحی مهندسی، فرایندی واحد است.

معمولاً همه افراد، به جز دانشمندان، علم را فرایندی واحد و گام به گام می پندارند. این تصور، بن بست ها، تحلیل داده ها، طرز فکر انسان ها و سایر فرایندهای خلاقانه علم را نادیده می گیرد. همچنین، برخی دانش آموزان، به اشتباه، طراحی مهندسی را فرایندی خطی می دانند. همانند روش های علمی، فرایند طراحی و مهندسی، همواره به روش های یکسان انجام نمی گیرد. این فرایندها گاهی به بن بست می رسند و باعث می شوند مهندسان با خلاقیت خود، راه های بسیاری را دنبال کنند.

برای مثال، فعالیت ماشین تله موشی را در نظر بگیرید که در آن، دانش آموزان ماشین هایی طراحی می کنند که به وسیله تله موش حرکت می کنند. یکی از نویسندگان این مقاله، از این فعالیت مهندسی برای آموزش حرکت و نیروها در کلاس فیزیک استفاده کرد. در حین ساخت، معلم به فرایند غیرخطی اشاره کرد و خطاب به دانش آموزان گفت: «متوجه شدم که برخی از شما اول طراحی کردید و برخی دیگر، شروع به کار با تله موش ها کردید. سپس، برخی از شما نمونه اولیه را ساختید اما سایرین به طور مستقیم روی محصول نهایی کار کردند. با توجه به اینکه شما راه های مختلفی را برای این فعالیت انتخاب کردید، چطور ممکن است فرایندی واحد برای طراحی مهندسی وجود داشته باشد؟»

هر فعالیتی که شامل حل مسئله یا طراحی می شود، مهندسی است

یکی از مواردی که مهندسی را از سایر روش های حل مسئله متمایز می کند، استفاده از دانش علمی یا ریاضیاتی در طراحی است. طراحی شامل حل مسئله است اما در آن لزوماً نیازی به استفاده از دانش علمی یا ریاضیاتی نیست. دو نفر از نویسندگان این مقاله، از دانش آموزان یک کلاس فیزیک خواستند شیئی را طراحی کنند که چگالی آن با آب برابر باشد. دانش آموزان از دانش خود درباره چگالی استفاده کردند و طراحی شان بیشتر ماهیتی مهندسی پیدا کرد. ما برای مشخص کردن این تفاوت، از دانش آموزان پرسیدیم: «اگر از شما می خواستیم شیئی بسازید که هم بتواند روی آب شناور باشد و هم غرق شود، چه چیزی تغییر می کرد؟» و دانش آموزان پاسخ دادند که در این صورت، به جای استفاده از دانش خود درباره چگالی، برای طراحی از سعی و خطا استفاده می کردند.

فناوری می تواند هر مشکلی را حل کند.

برخی دانش آموزان معتقدند که در صورت وجود وقت و منابع کافی، فناوری می تواند هر مشکلی را حل کند. برخی می گویند: «گوگل می تواند هر سؤالی را پاسخ دهد» یا «هیچ کاری نیست که فناوری نتواند انجام دهد». این برداشت اشتباه ممکن است باعث شود که آن ها برای هر مشکلی به دنبال راه حلی از طریق فناوری باشند؛ مثلاً برای رفع مشکل گرم شدن زمین، به جای شناختن مشکلات مصرف گرایی، به دنبال فناوری بروند. یک فرد آگاه ماهیت محدود فناوری را می شناسد. مهندسی (که فرایندی مرتبط با فناوری است) معمولاً به عنوان طراحی با در نظر گرفتن محدودیت های فیزیکی و فرهنگی شناخته می شود. با اینکه محدودیت ها به وضوح مرزهای فناوری و مهندسی را نشان می دهند، برخی ممکن است تصور کنند که بر آن ها می توان فائق آمد. به هر صورت، برخی از مشکلات، ماهیت فناورانه ندارند. برای مثال، گرسنگی جهانی کمتر به فناوری ما برای تولید غذا وابسته است و بیشتر به روش مصرف آن بستگی دارد. یکی از نویسندگان مقاله، از دانش آموزان زیست شناسی دبیرستان پرسید: «چرا فکر می کنید فناوری های نوین

فناوری، بی طرف است.

معمولاً در محافل آموزشی می‌شنویم که اثربخشی فناوری به نحوه استفاده ما از آن بستگی دارد. این برداشت به اینکه فناوری چگونه از ما استفاده می‌کند و نظام ارزش‌گذاری آن چگونه طرز فکر و باورهای ما را شکل می‌دهد، توجهی ندارد. برای مثال، با اینکه کسب و کارها ممکن است داعیه حمایت از همکاری را داشته باشند، ساختمان آن‌ها معمولاً شامل دفتر کارهای یک نفره است.

شرایط و فرهنگ نیز در نحوه استفاده از فناوری بسیار مؤثرند. برای مثال، ویدیوهایی که حین یک مهمانی خانوادگی ضبط می‌شوند، با ویدیوهایی که در پاسگاه پلیس ضبط می‌شوند متفاوت‌اند. در عین حال، قابلیت ساخت چنین ویدیوهایی، هر دو شرایط یاد شده را تغییر داده است.

دانش‌آموزان معمولاً با این بخش از ماهیت فناوری مشکل دارند. برای مثال، وقتی ما ظروف شیشه‌ای آزمایشگاهی را به دانش‌آموزان شیمی معرفی می‌کنیم، یک بشر مدرج را به آن‌ها نشان می‌دهیم و می‌پرسیم: «فکر می‌کنید کاربرد این چیست؟» و دانش‌آموزان همیشه پاسخ می‌دهند: «اندازه‌گیری مایعات». سپس به آن‌ها می‌گوییم: «بشر، در مقایسه با استوانه مدرج، وسیله مناسبی برای اندازه‌گیری نیست و استفاده از آن، درصد خطای شما را بالا می‌برد. سایر فناوری‌ها نیز به همین شکل است.» اگر بپذیریم فناوری بی‌طرف نیست، بهتر می‌توانیم با نگاه انتقادی، ضعف‌های آن را بیابیم.

نمی‌توانند مشکل کم شدن تنوع زیستی به دلیل جنگل‌زدایی را حل کنند؟» و دانش‌آموزان پاسخ دادند: «فناوری بیش از آنکه راه‌حل باشد، خود دلیل این مشکل است.» معلم پرسید: «پس به جای فناوری، چه چیز دیگری می‌تواند این مشکل را حل کند؟» و با کمی راهنمایی، دانش‌آموزان فهمیدند که برای حفظ محیط زندگی گونه‌های در حال انقراض، به جای استفاده از فناوری به تصمیم‌گیری نیاز است. دانستن اینکه فناوری‌های جدید از فناوری‌های قدیمی تکامل یافته‌اند، به دانش‌آموزان کمک می‌کند که بفهمند فناوری‌های جدید هم ممکن است نتوانند مشکلات را حل کنند.

رشد فناوری، انقلابی بوده است.

با اینکه ممکن است دانش‌آموزان فکر کنند که رشد فناوری، انقلابی بوده، در حقیقت این رشد، بیشتر جنبه تکاملی داشته است. فناوری‌های جدید از فناوری‌های قدیمی تکامل یافته‌اند. بسیاری از فناوری‌هایی که انقلابی تصور می‌شوند، نتیجه ایجاد تغییرات کوچک در فناوری‌های قدیمی هستند. به عبارت دیگر، برخی از فناوری‌ها که از دید ما نوظهورند، معمولاً ترکیبی از چند فناوری موجود هستند.

برای مشخص کردن ماهیت تکاملی فناوری در کلاس ستاره‌شناسی، یکی از نویسندگان از دانش‌آموزان پرسید: «تلسکوپ فضایی هابل از چه جهاتی به فناوری‌های پیشین مرتبط است؟» سپس، برای توضیح بیشتر پرسید: «فکر می‌کنید فناوری موشکی، فناوری اپتیک و فناوری رایانه‌ای برای تولید این تلسکوپ چگونه ترکیب شده‌اند؟» و برای تأکید بیشتر، پس از بحث پرسید: «اگر تلسکوپ هابل، واقعاً ترکیبی از فناوری‌های موجود بوده است، آیا می‌توانیم بگوییم هم جدید است و هم قدیمی؟»

دانستن اینکه فناوری‌های جدید از فناوری‌های قدیمی تکامل یافته‌اند، به دانش‌آموزان کمک می‌کند که بفهمند فناوری‌های جدید ممکن است به جای حل مشکلات، آن‌ها را عمیق‌تر کنند. برای مثال، با اینکه قرار بود شبکه‌های اجتماعی نظرات متفاوت را در کنار هم بیاورند، قابلیت دست یافتن به نظرات موافق، بیشتر باعث تنهایی و جدایی شد. دانستن این موضوع به دانش‌آموزان کمک می‌کند که وقتی در مورد فناوری تصمیم می‌گیرند، بیشتر از تفکر نقادانه خود استفاده کنند.

آموزش فلسفه و ماهیت فناوری و مهندسی

درک ماهیت فناوری و مهندسی می‌تواند به دانش‌آموزان در زندگی شخصی، انتخاب شغل و زندگی اجتماعی کمک کند. متأسفانه، سوء برداشت‌هایی که در این مقاله به آن‌ها اشاره شد، به ندرت در مدارس مورد بحث قرار می‌گیرد. برای برطرف کردن این سوء برداشت‌ها، معلمان می‌توانند با طرح سؤالات زیر، ماهیت فناوری و مهندسی را برای دانش‌آموزان روشن کنند:

● چگونه ... آموزش و یادگیری را بهتر یا بدتر می‌کند؟

● ... چه کاری را ادعا می‌کند که می‌تواند انجام دهد، اما در واقعیت نمی‌تواند؟

● با استفاده از ... چه چیزی به دست می‌آوریم و چه چیزی را از دست می‌دهیم؟

● ... چگونه اهداف مرا تغییر می‌دهد؟

● ... چگونه باعث شکوفایی یا عدم تفکر می‌شود؟

ما با طرح این سؤالات درباره فناوری، استفاده از دانش نقادانه را برای دانش‌آموزانمان مدل‌سازی می‌کنیم، اما این مدل‌سازی کافی نیست. پیشنهاد می‌شود:

● نظریه تغییر مفهومی را مدنظر قرار دهید. دانش‌آموزان برای اینکه بتوانند آزادتر فکر کنند، باید سوء برداشت‌ها را کنار بگذارند.

● دانش‌آموزان باید متوجه باشند چگونه از خلاقیت در یک فعالیت مهندسی استفاده کنند تا بفهمند مهندسی فرایندی خلاقانه است. از دانش‌آموزان سؤالاتی کنید که به‌طور مستقیم ماهیت فناوری و مهندسی را هدف قرار می‌دهند؛ مثلاً پرسید: «چگونه فناوری ... رویکرد ما را نسبت به این فعالیت بهتر یا بدتر کرد؟»

● دانش‌آموزان به ندرت یک فناوری را که از لحاظ حسی به آن وابسته‌اند، نقد می‌کنند. بنابراین، از سایر فناوری‌ها، مانند میکروسکوپ‌ها، شروع کنید و سپس فناوری‌هایی را که آن‌ها دوست دارند، مانند تلفن همراه، بررسی نمایید.

● می‌توانید از موضوعاتی شروع کنید که به‌طور مستقیم با علم و ریاضی مرتبط نیستند (مثلاً طراحی). این کار باعث می‌شود دانش‌آموزان بیشتر در مباحث مربوط به ماهیت فناوری و مهندسی مشارکت کنند. سپس، فعالیت‌های مهندسی را که نیازمند استفاده از ریاضی و علوم هستند، بررسی کنید تا دانش‌آموزان بفهمند از ماهیت فناوری و مهندسی چگونه در فعالیت‌های واقعی مهندسی استفاده می‌شود.

● درک این مفاهیم برای دانش‌آموزان ساده نیست اما با توجه به ماهیت نامرئی فناوری، به دست آوردن دانش انتقادی برای دانش‌آموزان بسیار حائز اهمیت است. ماهیت فناوری و مهندسی باید بخشی از گفتمان فرهنگی ما باشد. مردم یا باید خودشان این مفاهیم را درک کنند و یا باز یچه دست کارشناسان فناوری شوند.

ی‌بی نوشت‌ها

1. Using the philosophy of technology and engineering to expose misconception
2. Jerrod Kruse, Hallie Edgerly, Jaclyn Easter, and Jesse Wilcox
3. Rutherford's gold foil experiment

دانستن اینکه فناوری‌های جدید از فناوری‌های قدیمی تکامل یافته‌اند، به دانش‌آموزان کمک می‌کند که بفهمند فناوری‌های جدید ممکن است به جای حل مشکلات، آن‌ها را عمیق‌تر کنند

جنبه‌های منفی فناوری، تنها به دلیل طراحی نامناسب، استفاده اشتباه یا خطا در عملکرد است.

وقتی از دانش‌آموزان می‌خواهیم به جنبه‌های منفی فناوری فکر کنند، به نکاتی مانند طراحی نامناسب، استفاده اشتباه یا خطا در عملکرد اشاره می‌کنند؛ مانند خرابی رایانه یا استفاده از آن برای آسیب‌رساندن. رویکرد صحیح‌تر این است که فناوری حتی وقتی از آن به درستی استفاده می‌شود، نقاط ضعف خود را دارد. برای مثال، اینترنت فرصت‌های زیادی برای برقراری ارتباط ایجاد می‌کند اما اکثر افراد بر این عقیده‌اند که این ارتباط، ماهیت گفتمان سیاسی را بهبود بخشیده است.

در کلاس علوم محیط زیست، یکی از نویسندگان با اشاره به اهداف ساخت سد (مانند کنترل سیل، آبرسانی و تولید برق) به تأثیرات آن بر زیست‌بوم اشاره کرد. سپس، معلم پرسید: «پیامدهای نامطلوب سد چه چیزهایی می‌تواند باشد؟» و دانش‌آموزان بلافاصله پاسخ دادند: «نابود شدن زیستگاه‌ها و کم شدن تعداد ماهی‌ها و سایر حیوانات می‌تواند از تأثیرات آن باشد.»

